

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Felicis Potestatis Panormitani Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia ... Examen Ecclesiasticum

Potesta, Felice

Coloniæ, 1712

Cap. XIII. De duodecima clausula. Quòd si hoc Officium prætermiserint,
&c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40060

QUÆRES XV.

643 *Mulier incidit in excommunicationem ob omissam denunciationem, modo ei supervenit legitimum impedimentum. An possit absolvi.*

Resp. posse absolvi à privilegiatis, vel virtute Bullæ, ad reincidentiam, & cum promissione denunciandi impedimento cessante; quo quidem cessante, non denunciando denovo reincidit in culpam, & censuram reservatam. Ratio est, quia durante legitimo impedimento non obligat satisfactio partis, non tamen extinguitur, sed suspenditur, nisi adfit caput, quo extinguitur obligatio denunciandi. Si datur à pari de eo, qui fuit in culpa ad restituendum, & postea evadit impotens, qui potest absolvi durante impotentia.

Durante autem impedimento, v. gr. infirmitate, &c. non tenetur quis denunciare per alium, v. gr. per Confessarium, quia obligatio denunciandi est personalis. Imo, si quando primo habuit notitiam sollicitationis, aderat impedimentum, tunc eo durante potest à quolibet simplici Confessario absolvi cum promissione, ut denunciaret impedimento cessante; quia tunc nec habetur reservatio, nec delictum non denunciando.

644 *Prudens autem Confessarius non debet huiusmodi mulierem absolvi, si impedimentum est duraturum per paucos dies, in quibus non urgeat necessitas communionis, ut in n. 638.*

CAPUT XIII.

De 12. & ultima Clausula.

645 *Quod si hoc officium prætermiserint, & vespæntentes docuerint non tene-*

73

ri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, ut supra. *Idem locorum Ordinarum. Inquisitores illos pro modo culpa punire non negligant.*

646 Confessarii non monentes suos penitentes de onere denunciationis, aut docentes non teneri, peccant mortaliter ut patet per illam particulam, *mandantes*, in 11 clausula appositam *num. 589.* & ulterius incurrunt penas ab Alex. VII. & Paulo V. fulminatas, *num. 248.* & 250. relatas.

647 Et idem dico de cunctis Superioribus, & Religiosis, qui suos penitentes, aut consilium petentes non monent de onere denunciationis, aut eos docent non teneri in delictis Sancti Officii, etiam de levi suspectis, ut constat ex ipsis decretis cit.

QUÆRES.

648 Confessarius, postquam sollicitavit mulierem, sciens eam denunciaturam, ut id evaderet, fecit, ut confiteretur cum alio Confessario, fingens eum habere auctoritatem ex Sancto officio, sicque haud amplius obligari: hinc ille alius Confessarius ex conditio idem fingens, exceptit mulieris confessionem. *Quæritur, quomodo se gerere debeat verus Confessarius cum hac muliere?*

Resp. debere eam monere ad denunciandum Confessarium sollicitantem, manifestando Tribunali utriusque Confessarii delictum. Sequitur ex Decreto de *num. 249.*

CAPUT XIV.

De qualitate delicti sollicitationis.

QUÆRES.

649 An Confessarius sollicitans sit suspectus de heresi.

650 Confessarius in actu confessionis sollicitans ad inhonestam est suspec-

ctus de heresi, quia specialiter advertitur in principali Sacramento penitentie, quod peccatorum remissio, dando (ut ait Gregorius) pro medicina venenum; & sic videtur, quod male sentiat de Sacramento Penitentie.

651 Eadem ratione Confessarius in confessione sollicitaret ad alia crimina, est suspectus de heresi. Alberghinus *in materia* lib. p. 136. Pegna, Freiras, & alii contra Alere, Port. & Bonac. apud ipsos. Non incurret tamen penas à Pontificis contra sollicitantes fulminatas, quia hoc peccatum contra sollicitantes ad inhonestam finem, ob specialem turpitudinem sollicitationis, quatenus sollicitatio ad inhonestam est, est periculosa, & confessionem maxime istam reddens. Diana p. 4. tr. 5. ref. 27. Ne eas incurrit sollicitans ad inhonestam in Sacramento; quia cum talis sollicitatio ad Sacramento non sit ita factis, Pontificis in inflixere contra sollicitantes in confessione. Diana cit. ref. 16.

652 Est suspectus de fide Confessarius sollicitet immediate ante, vel postquam sollicitans censetur in confessione sollicitans. Diana cit. ref. 50. contra Sotam, qui dicit, eum non esse de fide suspectum, quia in actu confessionis non sollicitavit, sed sollicitationem distulit, aut anticipavit, ut non peccet, se noluisse integritatem confessionis amaculare.

653 Similiter est suspectus de fide Confessarius sollicitans ex occasione, aut preteritu confessionis, vel simulando confessionem, quia Sacramento abutitur, eique immiscet. Diana cit. ref. 50.

654 Confessarius sollicitans in Confessorio, non ex preteritu, nec occasione confessionis, nec simulando confessionem, est suspectus, & abjurare debet. Diana per alios 50. & par. 10. tr. 14. ref. 51. contra Casus